

- Po czwarte, na podstawie art. 272 TFUE w związku z art. 340 akapit pierwszy TFUE, stwierdzenie, że Rose Vision nie jest winna Komisji kwoty 535 613,20 EUR wraz z odsetkami, wskazanej w decyzji Komisji C(2015) 5449 final z dnia 28 lipca 2015 r.
- Po piąte, na podstawie art. 272 TFUE w związku z art. 340 akapit pierwszy TFUE, zasądzenie od Komisji na rzecz Rose Vision należnych do zapłaty z tytułu uczestnictwa Rose Vision w projektach FP7 kwot, które obecnie wynoszą 195 571,13 EUR odnośnie do projektów Komisji sISI, FIRST, FutureNEM, 4NEM i SFERA oraz 217 729,37 EUR, wraz z kwotami narosłymi w przyszłości odnośnie do projektów Agencji Wykonawczej ds. Badań Naukowych E-Sponder i MaPEer SME. Te dwie kwoty, które są tymczasowe i powinny być przedmiotem dokładniejszego obliczenia na dalszym etapie postępowania, zostaną podwyższone w każdym wypadku o odsetki przewidziane w pkt II.5 ust. 5 ogólnych warunków FP7.
- Po szóste, na podstawie art. 272 TFUE w związku z art. 340 akapit pierwszy i drugi TFUE, zasądzenie od Komisji na rzecz Rose Vision odszkodowania z tytułu odpowiedzialności umownej za szkody wynikające z naruszenia pkt II.14 ust. 1 lit. a) i z pkt II.22 ust. 1 pkt II.5 ust. 3 lit. d) ogólnych warunków FP7 oraz z tytułu odpowiedzialności pozaumownej za szkody wynikające z zarejestrowania Rose Vision na poziomie W 2 systemu wczesnego ostrzegania (SWO), w kwocie wskazanej w pkt 114 niniejszej skargi lub jakiegokolwiek innej kwoty, którą Trybunał uzna za właściwą *ex aequo et bono*.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, oparty na tym, że sprawozdanie końcowe z kontroli 11-INFS-025 z dnia 9 października 2012 r. i sprawozdanie końcowe z kontroli 11-BA119-016 z dnia 22 kwietnia 2013 r. naruszają pkt II.4 ust. 1 lit. a) ogólnych warunków FP7, ponieważ uznano w nich, że koszty poniesione przez Rose Vision nie kwalifikują się z tego względu, że nie są rzeczywiście poniesione.
2. Zarzut drugi, oparty na tym, że sprawozdanie końcowe z audytu-INFS-025 z dnia 9 października 2012 r. i sprawozdanie końcowe z audytu-BA119-016 z dnia 22 kwietnia 2013 r. naruszają pkt II.22 ust. 5 ogólnych warunków FP7.
3. Zarzut trzeci, oparty na tym, że zawieszenie płatności na rzecz Rose Vision dokonane przez Komisję we wszystkich projektach siódmego programu ramowego, w których uczestniczyła Rose Vision jak i przyjęte przez agencję w konsekwencji zawieszenia postanowione przez Komisję, naruszają pkt II.5 ust. 3 lit. d) ogólnych warunków FP7.
4. Zarzut czwarty, oparty na tym, że aktywacja w stosunku do Rose Vision ostrzeżenia w SWO Komisji na poziomie W 2 jest pozbawione podstawy prawnej zgodnie ze stanowiskiem przyjętym w wyroku Sądu z dnia 22 kwietnia 2012 r. T-320/09, Planet/Komisja.

Skarga wniesiona w dniu 13 października 2015 r. – Transavia Airlines/Komisja

(Sprawa T-591/15)

(2015/C 398/87)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Transavia Airlines (Schiphol, Niderlandy) (przedstawiciele: R. Elkerbout i M. R. Baneke, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 3 i (w zakresie dotyczącym art. 1 ust. 3) art. 3, 4 i 5 decyzji Komisji Europejskiej;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o częściowe stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (UE) 2015/1227 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie pomocy państwa SA.22614 (C 53/07) wdrożonej przez Francję na rzecz Izby Handlowo-Przemysłowej w Pau-Béarn, Ryanair, Airport Marketing Services i Transavia [notyfikowana jako dokument nr C(2014) 5085] (Dz.U. 2015, L 201, s.109).

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji zgodnie z art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i prawa do obrony
  - Skarżąca przed wydaniem zaskarżonej decyzji nie miała żadnej możliwości przedstawienia swojego stanowiska.
  - Komisja nie miała prawa oddalić wniosku skarżącej z dnia 25 sierpnia 2015 r. o dostęp do niektórych dokumentów.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE, ponieważ utrzymywana pomoc państwa została niesłusznie przypisana państwu francuskiemu.
  - Komisja błędnie uznała Izbę Handlowo-Przemysłową w Pau-Béarn za organ administracji.
  - Komisja sama sobie zaprzecza przy ocenie charakteru „Izby Handlowo-Przemysłowej w Pau-Béarn”.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE, ponieważ błędnie zostało zastosowane kryterium podmiotu gospodarczego działającego na zasadach wolnorynkowych.
  - Komisja niedostatecznie uzasadniła, dlaczego sięgnęła po kryterium rentowności zamiast dokonać porównania z ceną rynkową.
  - Komisja błędnie zastosowała kryterium rentowności, w ten sposób że nie wzięła pod uwagę powodów skłaniających lotnisko w Pau do zawarcia porozumienia ze skarżącą, zastosowała zbyt krótki okres i nie przedstawiła w jasny sposób, jakie uwzględniła dochody i przywileje dla lotniska w Pau.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE, ponieważ niesłusznie stwierdzono, że utrzymywana korzyść gospodarcza ma charakter selektywny.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE, ponieważ nie zostało zbadane, czy utrzymywane korzyści gospodarcze miałyby rzeczywiście również negatywne skutki dla konkurencji.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE i art. 108 ust. 2 TFUE, ponieważ Komisja popełniła błąd w ocenie i dokonała błędnej wykładni w ten sposób, że stwierdziła, iż przyznana skarżącej pomoc państwa odpowiadała skumulowanym stratom lotniska w Pau w okresie 2006-2009, pomimo że właściwie miała ona obowiązek zbadania, jaka korzyść została przyznana skarżącej.

Skarga wniesiona w dniu 14 października 2015 r. – Metabolic Balance Holding/OHIM (Metabolic Balance)

(Sprawa T-594/15)

(2015/C 398/88)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Metabolic Balance Holding GmbH (Isen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat W. Riegger)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający elementy słowne „Metabolic Balance” – zgłoszenie nr 12 586 137

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 12 sierpnia 2015 r. w sprawie R 2156/2014-1

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w związku z postępowaniem odwoławczym.